

Forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget.

(Fremsat 7/10 82. Første behandling 13/10 82. Betænkning 3/2 83. Anden behandling 8/2 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 141 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 88:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Lempelse af finansieringsreglerne for byerhvervsejendomme, specielt maskinbelåning, samt idrætsanlæg. Udmåling af lån til byfornyelses- og saneringsarbejder).

(Fremsat 15/12 82. Første behandling 14/1 83. Betænkning 3/2 83. Anden behandling 8/2 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 141 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 182 om statsgaranti for tab på grundkøbesummer tilbage fra finansudvalget.

Af Glensgård (FP).

(Fremsat 9/2 83).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Bollmann):

Jeg skal ikke trætte folketinget med en længere udredning af, hvorfor regeringen har anmodet folketingets finansudvalg om at tiltræde, at der ydes de i aktstykke nr. 182 nævnte endelige statsgarantier. Aktstykket – såvel som det i maj sidste år af finansudvalget med visse påtegninger tiltrådte aktstykke nr. 295 – kan i hvert fald ikke kritiseres for ikke at være fyldigt nok. Jeg skal derfor henvisne hertil.

Hr. Glensgårds mundtlige fremsættelse af forslaget til folketingsbeslutning, hvorefter jeg opfordres til at trække aktstykket tilbage, giver mig anledning til nogle få kommentarer – egentlig ikke, fordi jeg synes hr. Glensgårds fremsættelse fortjener det, snarere tværtimod, men fordi indlægget indeholder nogle påstande, som jeg ikke med rimelighed synes kan stå uimodsagt.

Lad mig først lige begrunde, hvorfor jeg overhovedet kom med aktstykket. Det er velkendt for folketinget, at denne sag er arvegods fra den gamle regerings tid. Allerede i maj 1982 tiltrådte finansudvalget et aktstykke om statsgarantier for boligselskabernes ubebyggede grunde. Denne tiltrædelse skete på visse betingelser, og der blev afgivet betingede garantitilsagn. Disse betingelser nåede ikke at komme på plads, inden den nye regering trådte til i september. Hermed kom den nuværende regering til at stå i en situation, hvor vi var bundet, måske ikke rent juridisk, men i hvert fald politisk. I den situation fandt jeg det rigtigt, hvilket jeg fik tilslutning